

■ † Ψυχοσάββατον

«Ἄς ἀκούσουμε τὴν Μητέρα μας Ἐκκλησία!...»*

Ἀπόστολος (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17)

Ἄδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. **Εἰ** γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν Αὐτῷ. **Τοῦτο** γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν Παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι Αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' Οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

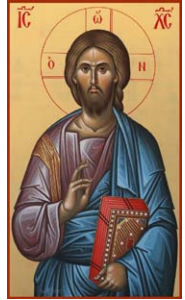
Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ε΄ 24-30)

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς Αὐτὸν Ἰουδαίους· **Ἀμὴν ἀμὴν** λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ τὸν λόγον Μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί Με ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν. **Ἀμὴν ἀμὴν** λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται· **Ὡς**περ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ Υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ· **Καὶ** ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστί. **Μὴ** θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχε-

ται ὥρα ἐν ἧ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς Αὐτοῦ, καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

Τώρα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία προκαλεῖ τὴν προσοχή μας πέρα ἀπὸ τὰ σύνορα τῆς παρουσίας ζωῆς, στοὺς πατέρες καὶ τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ ἀναχώρησαν ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο.

Μὲ τὸ νὰ μᾶς ὑπενθυμίξη τὴν κατάστασί τους (κάτι ποὺ δὲν θὰ ἀποφύγουμε καὶ ἐμεῖς), ἡ Ἐκκλησία ἐλπίζει πὼς θὰ μᾶς προετοιμάσῃ γιὰ νὰ περάσουμε τὴν ἐβδομάδα τῆς Τυρινῆς κατάλληλα, ὅπως καὶ τὴν Μεγάλη Τεσσαρακοστὴ ποὺ ἀκολουθεῖ.

Ἄς ἀκούσουμε τὴν Μητέρα μας Ἐκκλησία!... **Καὶ** μνημονεύοντας τοὺς πατέρες καὶ τοὺς ἀδελφούς μας, ἄς φροντίσουμε καὶ ἐμεῖς νὰ προετοιμασθοῦμε γιὰ τὸ πέρασμά μας στὴν ἄλλη ζωῆ.

Ἄς θυμηθοῦμε τὶς ἁμαρτίες μας καὶ ἄς μετανοήσουμε γι' αὐτές, ἄς ἀποφασίσουμε στὸ μέλλον νὰ φυλαχθοῦμε ἀγνοῖ ἀπὸ ὅποιαδήποτε παραβάσι καὶ ἀκαθαρσία.

Στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ εἰσέλθῃ κανένας ἀκάθαρτος· καὶ στὴν Κρίσι δὲν θὰ δικαιωθῆ κανένας μιαιρός.

Μετὰ τὸν θάνατο μὴν περιμένῃς κάθαρσι. **Θ**ὰ μείνῃς ὅπως ἦσουν κατὰ τὴν ἐξοδό σου ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο.

Τὴν κάθαρσί σου θὰ τὴν κάνῃς ἐδῶ.

Ἄς κάνουμε γρήγορα, γιὰτὶ κανένας δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ πόσο θὰ ζήσῃ. **Τ**ὸ νῆμα τῆς ζωῆς μας μπορεῖ νὰ κοπῆ τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ μιλάμε.

Πὼς θὰ παρουσιασθοῦμε μιαιοὶ στὸν ἄλλο κόσμος; **Μ**ὲ τί μάτια θὰ ἀτενίσουμε τοὺς πατέρες καὶ τοὺς ἀδελφούς μας ποὺ θὰ μᾶς προϋπαντήσουν; **Π**ὼς θὰ ἀπαντήσουμε στὶς ἐρωτήσεις τους: «**Τί** εἶναι τὸ κακὸ αὐτὸ ποὺ σὲ βρῆκε; **Τί** συμβαίνει;». **Π**όση ἐντροπὴ θὰ μᾶς καλύψῃ τότε! **Ἄς** κάνουμε γρήγορα νὰ διορθώσουμε κάθε ἀταξία μας, νὰ ἐμφανισθοῦμε στὸν ἄλλο κόσμος τουλάχιστον σὲ ἀνεκτὴ καὶ ὑποφερτὴ κατάστασι. ◻

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 67-68, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμὲλ. ἡμετ.